

Universitätsbibliothek Paderborn

Consilia || Salomonis, || Sive || Collecta Salomonis || Axiomata

Maxime Necessaria Homini, ut se ipsum sapienter dirigat ; E Gallico In
Latinum versa, revisa & amplicata per Auctorem, cum Indicibus
necessariis

Continuatio || Consiliorum || Sapientiæ, || Sive || Axiomatum || Salomonis -
Maxime Necessariorum Homini, ut se ipsum sapienter dirigat ; Cum
Reflexionibus Sup hac Axiomata

Cureau De Lachambre, Pierre

Coloniæ Agrippinæ, 1694

XVIII. Salus animæ melior est omni auro & argento: & corpus validum,
quàm census immensus. Eccl. 30.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37901

Complacencia hominum sapientum, qui magnas sciunt scientias, non est dicendi illas in scholis: Una enim ex primariis & antiquioribus legibus scholasticis est, quod omnia quæ ibi dicuntur, contradicantur. Hinc scholæ sunt campus eorum certaminum, & societates & conversationes theatrum tritumphantum.

Ad minimum videtur mihi, quod nunc ex sapientioribus Scriptoribus nostri Sæculi valde bene dixerit, quod in conversationibus, in quibus ignorantes habent multum ingenii & modestiæ, & sapientes multum eloquentiæ, gloria & gaudium unius & alterius non sint multum disparia.

Elogium hujus fœminæ fortis includitur his verbis: *Fallax gratia & vana pulchritudo: Mulier timens Dominum, ipsa laudabitur.*

REGULA DECIMA OCTAVA.

Salus Anima melior est omni auro & argento; & corpus validum, quam census immensus. Eccl. 30.

PARA

PARAPHRASIS.

Tu qui desideras esse dives & felix in hoc orbe, recordare, quod ditissimus thesaurus sit sanitas corporis, & quod fortuna maxima, ad quam adspirare valeas, sit letitia cordis. Non perdas nec unum nec alterum ex his duobus bonis, ut curras post alia, & crede quod imperium Orbis hæc non valeat.

Mors est melior, quam vita amara & plena afflictionis. Dulcius est quiescere in tumulto, quam languere in lecto, & ibidem per plures annos sufferre dolores, & tædium insupportabilia alicujus longa infirmitatis.

REFLEXIO.

Vita & sanitas sunt duo dona Dei, & duo pignora ejus Amoris, quæ debent amari, & amanter conservari.

Sapientes non omittunt id quod tangit sanitatem, & hæc quidem est una ex importantissimis Regulis sapientiæ, nihil facere, quod ipsi possit nocere, eandemque discretè gubernare.

g 6

Verus

Verus modus est se circa sanitatem gerendi, sicut erga Infantem alicujus conditionis, attendendo ne destruat per nimiam indulgentiam & perniciosas coniventias, nec etiam per nimiam severitatem, & irrationabiles subjectiones.

Unusquisque scit, quod ideò oportet sibi ipsi multas res concedere, & similiter denegare: Sed quales res, & quali tempore? Hæ sunt duæ difficultates de quibus multæ formantur quaestiones, nihil tamen certi percipitur, quia nullus se dirigit juxta unum Magistrum, qui desuper deberet interrogari, cum sit ille unicuique qui possit sapienter & feliciter respondere.

Aliqui consulunt Medicinam: plurimum se dirigunt secundum Appetitum sensibilem, & cœcè faciunt, quod hic illis insinuat: Alii naturam solam interrogant.

Verum est, quod Medicina saepe potest respondere, sed fortè in hoc negotio transgreditur limites suæ professionis, & jurisdictionis. Instituta enim est a

Deo

Deo, ut reddat sanitatem; potest dubitari, an pro ea conservanda instituta sit; ad minimum est indubitatae fidei, quod Medici sint inutiles illis qui sunt sani, nec aliquam infirmitate laborant. Experientia enim nos docet, & facit cognoscere, quod qui sani Medicos consulunt, & qui petunt ab iis modum longo tempore vivendi, & se conservandi, addiscunt, quomodo fiant infirmi, & se destruant per illorum remedia & succursus.

Personae quae aures praebent suis cupiditatibus discunt brevi mori & currere ad tumulum, antequam aetas eos illuc deducat. In veritate remedia quae praebet sunt excellentia, laetitia, vinum, bonus victus, somnus, desidia, lusus; sed haec dantur sine mensura, & cum excessu, cum tamen bonarum rerum excessus sit veneno magis mortalis, & faciat plures homines mori per suas crudeles adulationes, quam moriantur gladio in conflictibus, & per injustitiam & violentiam in seditionibus: Sunt certò mala consilia pro conservanda sanitate, quae dantur ab appetitu caeco, & hujus inclinationes & persuasio-

suasiones internæ sunt inflinctus valde periculosi.

Natura est unica & vera Magistra, quâ in hoc audire deberemus. Hæc scit in quali quâtitate & qualitate homini alimēta debeantur; quantum temporis debeat impendere ad laborem, ad distractionem, ad somnum, & qualis debeat esse mensura in omnibus rebus. Ipsa hoc scit; & id quod quam maximè admirari debemus, est, quod habeat motus internos, & certos modos nobis loquendi, & miraculosè intelligibiles, nos commonendi. Ad minimum homo prudens eos valde bene audit, nec solet decipi. Potest dici, quod una ex suis principalioribus & pulchrioribus scientiis sit distinguere vocem rectæ rationis & necessitatis cum voce passionum, & quòd una ex suis sanctoribus, & melius observatis Regulis sit, his nihil concedere, & illis nihil denegare.

Unus ex antiquis Scriptoribus valde bene dixit, quod ex importantissimis negotiis Sipientiæ in humano ingenio sit, bene distinguere omnes voces, qui sunt

in homine, quarum septem notantur: Ratio, Instinctus, Capitositas, Cupiditas, Tentatio, Inspiratio, & Gratia. Quælibet ex his in nobis stabilita habet suam vocem aut motum internum, per quem nos impellit facere eas actiones quæ ipsi placent, & velle ea quæ ipsa vult,

Illorum fines sunt infinitè differentes & sibi oppositi, sed major difficultas & origo omnium nostrarum infelicitatum est, quod illarum voces sint sibi similes, & quod facillimum sit se in illis decipere.

Cupiditas ostendit se, quasi esset vox rationis & necessitatis: Capitositas vox instinctus & naturæ; Tentatio verò inspirationis & gratiæ. Accipere unam pro altera, resistere his & consentire illis, est perire.

Felices illi qui sunt sapientes: Sapientia sola scit distinguere has voces confusas. In unoquoque motu quem sentimus, & in unoquoque verbo, quod accipimus in nostro corde, illa nos commonet, quis sit, qui loquatur.

Inde provenit illa admirabilis intel-

intelligentia hominum sapientum eligendi media pro conservatione suae sanitatis, & sequendi ordinationem huius Medici, qui cognoscit interna, & est in medio eorum.

Infelicitas omnium aliorum Medicorum est, quòd visum suum eousque extendere non valeant; Ipsi enim tantum vident exteriora alicujus Infirmi, & divinant reliqua per conjecturas.

REGULÀ DECIMA NONA.

Vtere, quasi homo frugibus quae tibi apponuntur. Eccl. 31.

PARAPHRASIS.

Nutrias te ut vivas, & non comedas quam pro tuo nutrimento. Non accipere quam id quod vult natura, & quantum ipsi necessarium est pro sustentatione virium & vitae. Nihil de Cupiditate, nec animum tuum perdeat, aut timeas assimilari bestiis, in actionibus, in quibus nobis assimilatur.